

Cabinet Președinte

CAMERA DEPUTAȚILOR

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Domnului Secretar General Cristian Adrian PANCIU

Stimate Domnule Secretar General,

Referitor la adresa Dumneavoastră nr.562 BP din data de 8.05.2013, prin care ne-a fost înaintată, spre informare, pentru considerentele enunțate în extrasul din stenograma Ședinței Biroului permanent al Camerei Deputaților din ziua de marți, 7 mai 2013, Decizia Curții Constituționale nr.196 din 4 aprilie 2013 privind neconstituționalitatea dispozițiilor art.55 alin. (4) și (9) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, vă comunicăm următoarele:

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.196/2013, sesizarea de neconstituționalitate ridicată în fața instanței de judecată a vizat dispozițiile întregului art.55 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare. Cu toate acestea, potrivit celor arătate în Decizia nr.196/2013, „din analiza motivelor de neconstituționalitate invocate de autorul excepției, precum și a susținerilor reprezentanților săi în fața Curții Constituționale”, Curtea a reținut că, „în realitate, critica vizează modul de reglementare a motivelor care pot constitui temei al revocării membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii de către adunările generale ale instanțelor, precum și a procedurii de revocare a acestora de către Plenul Consiliului”. Astfel, Curtea a constatat „că obiect al excepției îl reprezintă dispozițiile art.55 alin.(4) și(9) din Legea nr.317/2004”, cu privire la care s-a pronunțat prin respectiva Decizie.

Precizăm că art.31 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, prevede următoarele:

„Art.31 - (1) Decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare este definitivă și obligatorie.

(2) **În caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare.**

(3) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(4) Deciziile pronunțate în condițiile alin.(1) se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței care a sesizat Curtea Constituțională”.

Aplicând prevederile de mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat, de-a lungul timpului, și cu privire la neconstituționalitatea altor dispoziții din actele atacate, care aveau legătură cu prevederile menționate în sesizare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr.732/2009).

În cazul supus discuției, singurele dispoziții din Legea nr.317/2004 asupra cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia 196/2013 au fost însă, doar cele cuprinse în **alin.(4) și (9)** ale art.55.

Având în vedere faptul că, potrivit art.142 alin.(1) din Constituție, Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției, iar, potrivit art.1 alin.(2) din Legea nr.47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România, rezultă că normele aflate sub incidența deciziilor Curții Constituționale **sunt exclusiv cele indicate în respectivele decizii.**

Întrucât, în mod formal, dispozițiile declarate neconstituționale, care nu sunt puse de acord cu dispozițiile Constituției în termen de 45 de zile, vor apărea, în cazul unei republicări a actului din care fac parte, în corpul acestuia, chiar dacă nu mai produc efecte juridice (cu o notă de subsol care să facă trimitere la decizia Curții Constituționale prin care textele au fost declarate neconstituționale), este de dorit ca

respectivele dispoziții să fie adaptate potrivit celor reținute în decizia Curții în interiorul termenului de 45 de zile.

Punerea în executare a deciziei Curții Constituționale este necesară pentru acuratețea evidenței reglementărilor și pentru a nu se crea vid legislativ în materia supusă controlului de constituționalitate.

Menționăm că punerea de acord a reglementărilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției se realizează prin modificarea și/sau completarea actului normativ de bază, ca urmare a exercitării dreptului de inițiativă legislativă, potrivit Constituției.

În raport cu soluțiile legislative care vor fi adoptate pentru textele declarate neconstituționale, semnalăm că punerea de acord a Legii nr.317/2004 cu prevederile Constituției implică, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.196/2013, o intervenție legislativă care să vizeze modificarea art.55 și, eventual, introducerea în continuare a altor articole, marcate cu indici, care să aibă în vedere toate aspectele evidențiate de Curte, astfel încât să se asigure cadrul legal complet pentru reglementarea revocării membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cum ar fi: motivele revocării, procedura aplicabilă, care să permită membrilor consiliului să-și exprime punctul de vedere și să formuleze apărări, etc.

În acest context, menționăm că normele din actualele alin.(5) - (8) ale art.55 vor trebui integrate în cadrul noilor texte, de care se leagă tematic, întrucât cuprind dispoziții procedurale care nu au fost declarate neconstituționale.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE

dr. Dragos HESCU

București
Nr.R709/16.05.2013